

Lief en leed van een jong ooievaarspaar. — Vanuit mijn studeerkamertje, dat ik te Sl. bewoonde, had ik het gezicht op een villatje, dat zich in het bezit van twee schoorsteenen van dezelfde afmetingen en vorm verheugde. Beiden waren ze door een platten vierkanten tegel afgedekt. Op zekeren voorjaarsdag verscheen er een paartje van het langbeenige gilde en koos zich een der schoorsteenen en wel die, welke het dichtst bij den weg gelegen was, tot nestplaats. Aangezien er ver in den omtrek geen ooievaarsnest was, beloofde deze nederzetting een verrijking van de vogelfauna te worden. De bewoners van het villatje waren het jonge paar echter minder gunstig gezind. Vele takken rolden in de goot of op den grond. Nooit zag ik de ooievaars een poging aanwenden, de in de goot gevallen takken, ofschoon deze slechts ruim 1 M. beneden 't nest lagen, weer te bemachtigen. Daarbij kwam nog, dat het nette leien dak en de muur onder den schoorsteen met allerlei grillig gevormde witte vlekken getooid werden. Daarom werd een en andermaal het half voltooide nest verstoord. De ooievaars gaven den moed echter niet op. Ofschoon het nest door den ondervonden tegenstand voor een ooievaarsnest niet zeer flink werd, kwam het toch zoover, dat het wijfje zich tot broeden zette. Nog een laatste poging tot verdrijving der ongenode gasten wendde men nu aan. Op zekeren dag steeg uit de beide openingen onder het schoorsteenplaat een hevigen rook. Doch noch de warmte, noch de rook hadden eenigen invloed. Nu liet men de dieren met rust en alles ging verder zijn gewonen gang. De jongen kwamen uit, werden voorspoedig groot en vertrokken met de ouden naar de winterverblijven. Dak en schoorsteen werden grondig gereinigd, zoodat er geen spoor van het ooievaarsverblijf overbleef.

Ik was erg benieuwd er naar, of het paar 't volgend voorjaar terug zou komen. En jawel, de onaangenaamheden, hun bij 't nestelen bereid, waren ze blijkbaar vergeten en weer namen ze denzelfden schoorsteen in bezit. De bewoners van het huis waren echter op het hernieuwde bezoek niet gesteld en wendden nu een beter doeltreffend middel aan om ze te weren. Een soort houten dakje, spits toeloozend en juist op den schoorsteen passend werd op het plat bevestigd, terwijl de nok van groote ijzeren pennen voorzien werd. Toch gaven de ooievaars het ook nu niet zoo dadelijk op, 't was blijkbaar een paar, dat van doorzetten hield. Met de beenen zich vasthoudend tusschen de ijzeren pennen, probeerden ze al balanceerend de takken al op het dakje te leggen, wat natuurlijk op een jammerlijke mislukking moest uitloopen. Ik had gedacht, dat ze nu den tweeden schoorsteen, die precies op de „honne” geleek wel in gebruik zouden nemen. Dit gebeurde echter niet. Nadat ze hun pogingen nog eenige dagen voortgezet hadden gaven ze het op. Evenals den tweeden schoorsteen, versmaadden ze ook 't wagenrad dat ten hunnen behoeve op een paal in een naburig weiland was opgericht en verlieten ze de streek, waar zooveel tegenwerking hun ten deel gevallen was.

Zw.

W. F. C. v. d. B.

Conserveervloeistof voor wieren. — Bij het konserveeren van wieren doet zich steeds de moeilijkheid voor, dat zeer zelden de natuurlijke kleur behouden blijft. Vooral roodwieren hebben hiervan te lijden.

Deze verkleuring treedt heel spoedig op, wanneer de wieren in zoet water, alcohol of formol gebracht worden, alsook bij droging. In zeewater kunnen ze dagen lang onveranderd blijven.

Geleid door deze opmerking heb ik de volgende conserveervloeistof samengesteld:

Handelsformol ($\pm 33\%$ formaldehyd)	100 c.c.
Keukenzout	30 »
gedistill. water	900 »

Tot nu toe is het resultaat zeer bevredigend. Ik heb in deze vloeistof de volgende wieren gebracht: *Fucus serratus*, *Sargassum bacciferum*, *Enteromorpha spec.*, *Gracilaria spec.*, *Ceramium sp.*, *Codium tomentosum*, *Chondrus crispus*.

Na ongeveer 3 maanden hebben deze wieren zonder uitzondering hun natuurlijke kleur behouden. De conserveervloeistof is volkomen kleurloos gebleven. Zelfs heeft de *Chondrus* zijn fraaien weerschijs behouden.

De wieren mogen echter *niet* met zoet water behandeld worden. Om ze te wasschen, nemen men een 3% NaCl-oplossing in gedistilleerd water, of de conserveervloeistof zelf.

Goes.

J. VERMEULEN.

